

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 99

гр. К., 19.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Георги Ст. Милушев

като разгледа докладваното от Деян Г. Събев Въззивно частно наказателно дело № 20225100600198 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243 ал. 8 НПК.

С Определение № 19/15.06.2022 год., постановено по Ч.н.д. № 93/2022 год., М. районен съд е потвърдил Постановление за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство от 17.12.2021 год. на прокурор при Районна прокуратура – К., ТО – М., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д., водено за престъпление по чл.343 ал.1 б.,б“, във вр. с чл.342 ал.1 от НК, като правилно и законосъобразно.

Против определението е постъпила въззивна жалба от Б. ЮС. Р. от с.С., общ.Д., обл.К., подадена чрез повереника й – адв.Д.Ш. от АК – К... Твърди се в жалбата, че прокурорският акт не е мотивиран в достатъчна степен, като извода на прокурора за прекратяване на наказателното производство бил прибързан и не почивал на задълбочен анализ на събрания в хода на досъдебното производство доказателствен материал. Счита, че изводът на прокурора е обоснован единствено от обясненията на обвиняемия, като същите обяснения не следвало да се приемат безкритично както от прокурора, така и от от съда. От същите пороци страдало и обжалваното определение на съда, като съдебният състав се бил задоволил с преповтаряне

на тезата на прокурора, без да извърши самостоятелен анализ на изложените в жалбата обстоятелства. Не ставало ясно защо не се кредитират от съда показанията на пострадалата свидетелка, като същите въобще не са били обсъдени в съдебния акт. Не били обсъдени и показанията на свидетеля Ф.С. Р., който въпреки, че бил молотен към момента на инцидента, съгласно заключението на съдебната психиатрична експертиза е могъл да разбира и ръководи постъпките си и е разбирал свойството и значението им на базата на придобития житейски опит, като можел да участва в наказателното производство като свидетел, и показанията му били подробни, ясни и логични, без да е ясно защо съдът не ги бил обсъдил и кредитирал. Не били обсъдени в съдебния акт и обстоятелствата, посочени в двете съдебни автотехнически експертизи, които имат отношение към доказване на причинно-следствената връзка между поведението на водача на трактора, настъпването на ПТП и нараняванията на пострадалата. Счита, че изводът на прокурора, че в случая се касаело за „случайно деяние“ по смисъла на чл.15 от НК, обусловил прекратяване на наказателното производство, се явявал неправилен и незаконосъобразен, а съдът е издал неправилен съдебен акт, който следвало да бъде отменен. Моли обжалваното определение на първоинстанционния съд да бъде отменено, вместо което да бъде постановено друго, с което да бъде отменено и постановлението на прокурора от РП – К., ТО – М., с което е било прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д., и делото бъде върнато за продължаване на разследването, съобразно дадени от съда указания.

Препис от жалбата е връчен на РП – К., ТО – М., която не е изразила становище по нея.

Преписи от жалбата са връчени и на обвиняемия АЛ. С. АЛ. и на неговия защитник – адв.Я.С. от АК – С., като от последния е подадено писмено възражение срещу въззивната жалба на повереника на Б. ЮС. Р.. Във възражението се твърди, че жалбата е неоснователна и недоказана, а съдебният акт на първоинстанционния съд жалбодателят намира за правилен и мотивиран. Излагат се твърдения за неоснователност на развитите в жалбата доводи, тъй като първоинстанционният съд достатъчно добре и ясно бил обсъдил всички факти по досъдебното производство и мотивирал същите в определението си. Развиват се подробни съображения относно изложените в съдебните автотехнически експертизи обстоятелства във връзка с

поведението на водача и пострадалата. Защитникът на обвиняемия А. счита, че първоинстанционният съд е аналогично разгледал подробно показанията на свидетелите по делото и обясненията на обвиняемия, като е съобразил, че Ф. Р. е малолетно лице и е внук на пострадалата, като същият живеел в един дом с баба си. Моли да бъде потвърдено обжалваното определение.

Окръжният съд, като извърши проверка изцяло на правилността на обжалваното определение, в изпълнение на правомощията си по чл.243 ал.8 от НПК, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано да обжалва определението на първоинстанционния съд лице, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Досъдебно производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д. към ОД на МВР - К. е образувано с Постановление за образуване на досъдебно производство от 24.07.2020 год. на прокурор при РП – К., ТО - М., за това, че на 03.03.2020 год. в землището на с.С., общ.Д. са нарушени правилата за движение по ЗДвП, като е предизвикано пътнo-транспортно произшествие, вследствие на което по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на Б. ЮС. Р. от с.С. - престъпление по чл.343 ал.1 б.,б”, предл.2-ро, във вр. с чл.342 ал.1, предл.3-то от НК. В хода на разследването по досъдебното производство, с Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 17.09.2020 год., в качеството на обвиняем е привлечен АЛ. С. АЛ. от с.С., общ.Д., на когото е повдигнато обвинение за това, че на 03.03.2020 год. в землището на с.С., общ.Д., обл.К., при управление на моторно превозно средство – колесен трактор, марка „Ф.“ с рег. № *, с прикачено ремарке без регистрационен номер, нарушил правилата за движение по чл.134 ал.1 от ЗДвП, забраняващ превозването на пътници в туристически ремаркета, товарни ремаркета, самоходни шасита, трактори и други селскостопански машини, в каросерията на самосва. и в товарни кошове на мотоциклети, и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Б. ЮС. Р., общ.Д., обл.К., изразяваща се в счупване на дясната главулечна ямка, довело до трайно затрудняване на движението на десния крак за повече от един месец - престъпление по чл.343 ал.1 б.,б”, във вр. с

чл.342 ал.1 от НК.

На досъдебното производство са събирани гласни и писмени доказателства – разпитан е обвиняемият А., разпитани са свидетели, извършени са съдебна автотехническа експертиза и допълнителна такава, съдебномедицинска експертиза по писмени данни на пострадалата Б. ЮС. Р., както и съдебно-психологична експертиза на малолетния свидетел Ф. Р., както и са приобщени писмени доказателства – протокол за следствен експеримент, справки за водач/нарушител от региона, медицинска документация относно уврежданията и лечението на Б.Р., характеристична справка и справка за съдимост на обв.А., и др. След приключване на разследването по досъдебното производство, с постановление от 17.12.2021 год. за прекратяване на наказателно производство, на основание чл. 243 ал.1 т.1, във вр. с чл.24 ал.1 т.1 от НПК, прокурор от Районна прокуратура – К., ТО - М. е прекратил досъдебно производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д., водено за престъпление по чл.343 ал.1 б.”б”, във вр. с чл.342 ал.1 от НК. За да постанови акта си прокурорът е приел следната фактическа обстановка:

На 03.03.2020 год. св.Б.Р. заедно с малолетния си внук - св.Ф. С. Р. от с. П., общ. Д., тръгнА. да събират сухи дърва в местността „Ч.“, покрай коритото на реката, преминаваща през землището на с.С., общ. Д. и вливаща се в река В.. След като събрА. достатъчно дърва, св.Б.Р. се обадила на нейн познат с молба да ѝ превози дървата до с.С., общ. Д., но същият ѝ казал, че има работа и не може да дойде. По-късно в района, където събирА. дърва, св.Б.Р. срещнала майката на малолетния св.Ф. Р. – св.А. Р., която след като разбрала за проблема, се обадила на обв.А. С. А. от с. С., общ. Д. и го помолила да дойде с трактора си, за да натоварят събраните дърва. След около десет минути обв.А.А. дошъл с трактора си и закаченото към него ремарке на указаното му място. След като дошъл, св.Б.Р. се качила в ремаркетото, а обв.А.А. и малолетния св.Ф. Р. започнА. ѝ подават дървата, за да ги подрежда в ремаркетото. След като натоварили дървата, в ремаркетото се образувала купчина дърва на височина около три метра от основата на ремаркетото, като св. Б.Р. останала отгоре върху натоварените в ремаркетото дърва. Виждайки това, обв. А.А. казал на св.Б.Р. да слезе от ремаркетото , тъй като било високо и опасно да стои там, а така също и закона не позволявал превозване на пътници в ремарке. Св.Б.Р. отказала да слезе от ремаркетото, като заявила на обв.А.А., че и преди се е возила на ремарке върху дърва. След като

обв. А.А. настоял поне още два-три пъти да слезе от ремаркетото, св. Б.Р. слезла от него и заявила, че ще върви пеш зад ремаркетото. Виждайки, че св. Б.Р. е слезла от ремаркетото, обв. А.А. се качил в кабината и след като малолетния св.Ф. Р. седнал до него, потеглил с трактора си. Поради това, че отзад на покрива на кабината има заварена ламарина, а освен това височината на самия товар – дървата, била над височината на покрива на кабината, обв. А.А. нямал видимост върху натоварените дърва, а само отстрани.

По време на движение по черен път в землището на с.С., общ.Д., при изкачване на надлъжен наклон, поради пропадане на пътя от дясната страна ремаркетото се наклонило надясно, при което обв. А.А. чул тъп звук от нещо , което паднало на земята. Обв.А.А. се обърнал надясно и видял, че св.Б.Р. е паднала от дясната страна на ремаркетото. Тогава обв.А.А. разбрал, че св.Б.Р. се е качила на ремаркетото, без да я види. Виждайки случилото се, обв.А.А. слезъл от трактора и веднага отишъл при св.Б.Р., която му казала, че я боли отдысно на таза. Обв.А. попитал св.Б.Р. защо се е качила по време на движение върху дървата, при което последната отговорила, че сама си е виновна. През това време малолетният св.Ф. Р. се обадил по телефона на св.И. О. Х. от с.С., общ.Д. и му казал, че баба му - св.Б.Р., е паднала от трактора в местността „Г.“ на пътя до чешмата. Св.И. Х. взел едно одеяло и с автомобила си, заедно със сина на св.Б.Р. - св.С. М. Р.от с.С., общ.Д., тръгнал към мястото на инцидента. След като отишли на място, св.И. Х., св.С. Р. и обв.А.А. поставили св.Б.Р. в одеяло, сложили я на задната седалка на автомобила и я закарал в дома ѝ в с.С., общ.Д.. По - късно на място дошъл екип на ФСМП – Д., който заедно с помощта на св.С. Р. и св.И. Х. качили св.Б.Р. в линейката и я закарал в ЦСМП - К.. за оказване на медицинска помощ.

Прокурорът е посочил в постановлението си, че от направената справка за нарушител/водач било установено, че обв.А.А. се води на отчет в ОД на МВР - К.. като правоспособен водач и до момента са му били наложени следните наказания по ЗДвП:

1. НП № 254/07.03.1996 год. по чл.47 ал.1 т.2 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 1 000 лева.

2. НП № 348/29.05.2006 год. по чл.183 ал.1 т.2 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 10 лева.

3. НП № 834/29.11.2007 год. по чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП - „глоба“ в

размер на 100 лева.

4. НП № 4854/28.11.2011 год. по чл.183 ал.4 т.7 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 50 лева и отнети 8 контролни точки.

5. НП № 14-0303-000212/18.08.2014 год. по чл.183 ал.2 т.3 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 100 лева.

В постановлението за прекратяване на наказателното производство прокурорът е посочил, че от писменото заключение на вещото лице по назначената съдебномедицинска експертиза по писмени данни № 148/18.12.2020 год. е видно, че на Б. ЮС. Р. е било причинено: Счупване на таза в областта на дясната главулечна ямка; възпаление на капсулата на дясната раменна става с калцификати и на сухожилието на дългата глава на двуглавия мускул, наложило болнично и оперативно лечение и наблюдение. Описаните увреждания са получени при действието на твърд тъп предмет и е възможно да са възникнали по начина, съобщен от пострадалата. Вещото лице е дало заключение, че счупването на таза в областта на дясната главулечна ямка е довело до трайно затрудняване на движението на десния крак за повече от един месец.

От заключението на съдебната автотехническа експертиза № 132/01.09.2021 год. прокурорът е приел за установено следното:

1. Колесен трактор „Ф.“ * и прикачено към него товарно ремарке (без регистрация), управляван от А.А. се движел по черен път в землището на с. С., общ. Д.. Ремаркетото е било натоварено с дърва от речното корито, а върху тях била пострадалата Р.. В района на местността „К.“ А.А. изкачвал надлъжен наклон на пътя в участък и с голям напречен наклон. Десните колела на ремаркетото са попаднали в по-нисък участък от пътя, ремаркетото получило силен крен надясно и се преобърнало настрани (надясно). Б.Р. е паднала по параболична траектория върху ската на пътя, а част от дървата в ремаркетото върху нея.

2. Причините за ПТП от техническа гледна точка са:

- неправилен превоз на пътник в товарно ремарке от страна на водача на колесен трактор „Ф.“ * - А.А.;

- неправилно пътуване върху превозния товар от страна на пострадалата Б.Р..

3. Не е възможно да бъде даден точен цифров израз на скоростта на движение на процесния трактор с ремаркетото.

4. В създалата се пътно-транспортна ситуация водачът не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП.

5. Колесен трактор с ремарке, участва в процесното ПТП, са били технически изправни. Не е имало технически неизправности по тях, които да са в причинна връзка с настъпилото ПТП.

От заключението на допълнителна съдебна автотехническа експертиза № 155/08.10.2021 год. прокурорът е приел за установено още, че:

Водачът на трактора ще има видимост към задната част на ремаркетото с товара (при нА.чие на метална преграда на покрива на трактора - козирка в задната част на кабината) до максимална височина на товара 2.40 метра, само чрез извъртане на главата назад.

Прокурорът е посочил в постановлението за прекратяване на наказателното производство също, че от съдебно-психологична експертиза № 19/20.04.2021 год. се установява, че малолетният Ф. С. Р., с ЕГН *****, роден на * год. в гр. М., с постоянен адрес - с. О., общ. К., не се води на диспансерен учет в Държавна психиатрична болница – К., като към датата на извършване на престъпното деяние, а именно - 03.03.2020 год., е могъл да разбира и ръководи постъпките си и е разбирал свойството и значението им на базата на придобития житейски опит и може да участва в наказателното производство като свидетел.

Въз основа на така установената фактическа обстановка наблюдаващият прокурор е направил извод, че обв.А.А. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343 ал.1 б.,б“, във вр. с чл.342 ал. 1 от НК. От доказателствата по делото, включително и от заключението по извършените на досъдебното производство автотехническа експертиза и допълнителна такава, прокурорът е направил извод за несъставомерност на повдигнатото обвинение, след наложителен извод за приложението на института на случайното деяние по чл.15 от НК. Посочил е в постановлението, че когато водач на МПС е изпълнил предписанията на правилата за движение досежно превоза на пътници в товарни ремаркетта, но не е могъл и не е бил длъжен да предвиди и да предотврати настъпването на общественоопасните последици, той не следва да носи отговорност, тъй като

са нА.це предпоставките на чл.15 от НК - „случайно деяние“, което изключва наказателната му отговорност. Изводът си за нА.чие на случайно деяние прокурорът е основал на заключението на вещото лице по назначената допълнителна автотехническа експертиза, което посочвало, че водачът на трактора ще има видимост към задната част на ремаркетото с товара (при нА.чие на метална преграда на покрива на трактора - козирка в задната част на кабината) до максимална височина на товара 2.40 метра, само чрез извъртане на главата назад, както и че страничните огледала не осигуряват видимост на тракториста към задната част на трактора и ремаркетото с товара. Прокурорът е счел, че посоченото заключение на вещото лице давало отговор на въпроса дА. тракториста, при нА.чието на предпазна козирка на кабината (в задната му част), е имал видимост към ремаркетото и превозвания товар. Посочил е, че в писмените си показания обв.Али А. бил посочил, че преди да тръгне, свА.л св.Б.Р. от ремаркетото и не бил разбрал, че тя се е покатирила отзад по въжето върху товара, като в противен случай въобще нямало да потегли с трактора. Поради изложеното прокурорът е направил извода, че няма виновно нарушаване на правилата за движение по ЗДвП, което води до приложението на чл.15 от НК.

Въз основа на тези изложени по-горе съображения прокурорът е приел, че деянието не съставлява престъпление, поради което е прекратил образуваното наказателно производство по ДП № 59/2020 год. по описа на РУ - Д., на основание чл.243 ал.1 т.1 от НПК, във вр. с чл.24 ал.1 т.1 от НК.

С обжалваното определение № 19/15.06.2022 год., постановено по Ч.н.д. № 93/2022 год., образувано по подадена жалба от повереника на пострадалата Б. ЮС. Р. против постановлението за прекратяване на наказателното производство, М. районен съд е потвърдил постановлението за прекратяване на досъдебно производство от 17.12.2021 год. на прокурор при РП – К., ТО – М., с което е прекратено наказателното производство по Досъдебно производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д., водено за престъпление по чл.343 ал.1 б.,б“, във вр. с чл.342 ал.1 от ЗДвП, като правилно и законосъобразно. За да постанови съдебния си акт, първоинстанционният съд е възприел установената от прокурора фактическа обстановка и направените от същия правни изводи. Съдът е посочил в мотивите на определението си, че само относно обстоятелството за това, дА. Б.Р. е била предупредена от обвиняемия да не се качва в ремаркетото, имало разминаване между

показанията на Ф. Р. и Б.Р. и обясненията на обвиняемия. Посочил е също, че прокурора очевидно е дал вяра на обясненията на обвиняемия, които били и най-логични, с оглед показанията на св.Ф. Р. и на св.Б.Р.. Изложил е съображения, че дори и да се приеме, че без съгласие на обвиняемия св.Б.Р. се е качила в ремаркетото, то и тогава водача на трактора и обвиняем не би могъл да я види и евентуално да спре движението на трактора и отново да помоли същата да не се вози в ремаркетото. Направил е извода, че правилно районна прокуратура е стигнала до извода, че е нА.це „случайно деяние“ по смисъла на чл.15 от НК, тъй като обвиняемият не е могъл да предвиди настъпването на общественноопасните последици. С оглед на тези съображения първоинстанционният съд е намерил, че обжалваното постановление е правилно, законосъобразно, в същото са изведени правилни и логични изводи, съответстващи на доказателствения материал по делото, поради което е потвърдил постановлението на РП – К., ТО - М. за прекратяване на посоченото по-горе наказателно производство.

След като се запозна с материА.те по делото, настоящият състав намира, че обжалваното в настоящото производство определение на първоинстанционния съд, както и потвърденото с него постановление на РП – К., ТО - М. за прекратяване на наказателно производство, са необосновани и незаконосъобразни. Това е така по следните съображения:

Съдебният контрол върху постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство е ограничен в пределите на чл.243 ал.5 относно неговата обоснованост и законосъобразност. Преценката на съда относно обосноваността и законосъобразността на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство включва анА.з и произнасяне по въпросите: извършено ли е пълно, всестранно и обективно разследване, съгласно стандартите на чл.14 ал.1 от НПК, респ. има ли потенциал за събиране на нови доказателства или всички възможни и необходими такива по конкретното дело вече са събрани и проверени; от установените доказателства изведени ли са верни фактически изводи, т.е. съответства ли приетата от прокурора фактическа обстановка на събраните по делото и проверени доказателствени материА. или е допусната логическа грешка при анА.за и оценката на същата /изопачаване, пренебрегване, превратно интерпретиране/, довела до грешка в изводи за фактите; допуснато ли е съществено процесуално нарушение при оценката на доказателствата –

игнориране на част от тях, необсъждане на съществуващи противоречия между определени доказателствени източници, позоваване на доказателствени материА., които не са нА.чни по делото или не са установени по предвидения в НПК съответен ред.

Въззивната инстанция намира, че проведеното разследване по досъдебното производство, предмет на настоящото производство, не е всестранно и пълно, като приетата от прокурора фактическа обстановка не съответства еднозначно на събраните по делото доказателствени материА. и в настоящия случай е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до необоснованост на постановлението за прекратяване на наказателното производство. При постановяване на същото прокурорът е приел, че са събрани всички възможни и необходими доказателства, включително и установените с гласни доказателствени средства такива, а именно – с обясненията на обвиняемия и показанията на шестима свидетели, двама от които са непосредствени очевидци на настъпилото ПТП. При анА.за и оценката на приетата от прокурора фактическа обстановка, обаче, е допуснато пренебрегване на част от гласните доказателства, при което посочената от прокурора фактическа обстановка не съответства на събраните по делото доказателствени материА., довело до необоснованост на изводите на прокурора по фактите; както и не са обсъдени от прокурора, а са игнорирани събрани по делото доказателства, като не са обсъдени съществуващи съществени противоречия между доказателствените източници, пряко относими към предмета на доказване по делото, което пък представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Видно от събраните гласни доказателства, установени чрез обясненията на обвиняемия А. и показанията на свидетелите Б.Р. и Ф. Р., между обясненията на обвиняемия и показанията на посочените двама свидетели съществуват съществени противоречия досежно факти и обстоятелства, относими към предмета на доказване по делото, а именно – знаел ли е обв.А., че св.Б.Р. се намира върху натоварените дърва в ремаркетото при привеждане в движение на трактора с ремаркетото към последната купчина дърва, като това обстоятелство има съществено значение за преценката дА. е нА.це нарушение от страна на обвиняемия на правилата за движение по чл.134 ал.1 от ЗДвП, вследствие на което са настъпили общественоопасните последици и е осъществен от обективна и субективна страна състава на

престъплението по чл.343 ал.1 б. „б“, във вр. с чл.342 ал.1 от НК. Така, в разпита си на досъдебното производство обв.А. е твърдял, че след като натоварили дървата, казал на св.Б.Р. да слезе от ремаркетото, защото е високо и опасно и след отказа ѝ още 2-3 пъти настоял същата да слезе от ремаркетото, което тя и сторила и слязла, като казала, че ще върви пеша; докато св.Б.Р. установява в показанията си, че останала за натоварване още една купчина дърва, като обв.А. ѝ казал, че няма нужда да слиза от ремаркетото /където се намирала върху натоварените вече дърва/, защото последната купчина дърва била на около 20 метра от тях, както и ѝ казал да се държи с ръце за въжетата, докато трактора се движи. От своя страна, св.Ф. Р. твърди в показанията си, че дървата били събрани на няколко купчини, като баба му /св.Б.Р./ била върху ремаркетото и подреждала дървата, без да слиза от ремаркетото при преместване на трактора между купчините, а оставала отгоре върху дървата, както и че преди преместването на трактора към последната купчина, обв.А. му казал да се качи при него, а на баба му не казал нищо, вкл. и не ѝ казал да слезе от дървата в ремаркетото. Посочените съществени противоречия в доказателствените източници не са били подложени на анА.з и оценка от прокурора, а са били изцяло игнорирани и пренебрегнати, като прокурорът е изградил приетата от него фактическа обстановка основно върху обясненията на обвиняемия, без да извърши съпоставка между доказателствените източници и без да изложи каквито и да било съображения относно преценката му относно достоверността или недостоверността на показанията на свидетелите Б.Р. и Ф. Р.. Впрочем, органите по разследването не са извършили и необходимите и възможни процесуално-следствени действия за отстраняване на посочените съществени противоречия в доказателствата, напр. чрез съпоставяне на обвиняемия и свидетелите в очни ставки, след което би могло да се извърши по-правилна преценка за достоверността на едни или други доказателствени източници и едва тогава да се извърши преценка относно осъществяването или не от обективна и субективна страна на инкриминираното престъпление от обв.А..

При това положение, и тъй като прокурорът, който е прекратил наказателното производство по досъдебното производство, е основал фактическите и правните си изводи относно наА.чието на „случайно деяние“ по смисъла на чл.15 от НК при игнориране и пренебрегване на събрани по делото доказателства, като не са обсъдени съществуващи съществени

противоречия между доказателствените източници, пряко относими към предмета на доказване по делото, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила при оценка на доказателства, довели до несъответствие на приетата от прокурора фактическа обстановка на събраните по делото и проверени доказателствени материА., т.е. до грешка в изводи за фактите, както и не са извършени всички необходими и възможни процесуално-следствени действия, то се налага извода, че разследването не е пълно, обективно и всестранно.

Изложените по-горе съображения правят обжалваното постановление за прекратяване на наказателното производство необосновано, и като такова – и незаконосъобразно, тъй като прекратяване на наказателното производство на основание чл.243 ал.1 т.1, във вр. с чл.24 ал.1 т.1 от НПК е допустимо и възможно само след проведено обективно, пълно и всестранно разследване.

Като не е констатирал това, а е потвърдил постановлението за прекратяване на наказателното производство, първоинстанционният съд също е постановил необоснован и незаконосъобразен съдебен акт. Всъщност, в мотивите на потвърдителното си определение съдът е възпроизвел в най-общи линии приетото от прокурора от правна страна, като само се е задоволил да посочи, че: „...Районната прокуратура е дала вяра очевадно на показанията на обвиняемия, които са най-логични с оглед показанията и на св.Ф. и на Б.Р.“, което твърдение на съда е абсурдно, предвид изложените по-горе съображения относно нА.чните съществени противоречия между обясненията на обвиняемия А., от една страна, и показанията на свидетелите Б.Р. и Ф. Р., от друга, досежно обстоятелството знаел ли е обв.А., че св.Б.Р. се намира върху натоварените в ремаркетo дърва при потеглянето му с трактора, което обстоятелство има значение за преценката за нА.чие или липсата на умисъл у водача на трактора при осъществяването на деянието, т.е. за осъществяване на деянието, предмет на повдигнатото на обв.А. обвинение, от субективна страна. С други думи, първоинстанционният съд не е констатирал посочените по-горе пороци на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, а е намерил същото за правилно и законосъобразно, с изведени правилни и логични изводи, съответстващи на доказателствения материал по делото. В тази връзка следва да се посочи, че при осъществяване на съдебния контрол върху постановление на прокурора за прекратяване на наказателното производство по чл.243 от НПК съдът

проверява обосноваността и законосъобразността на постановлението, но няма правомощия да „замества“ прокурора тогава, когато в постановлението липсва анА.з на доказателствата и изводи за фактите и правото.

С оглед изложеното по-горе, въззивният съд намира, че както постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, така и обжалваното в настоящото производство определение на първоинстанционния съд, са необосновани и незаконосъобразни. Ето защо, настоящата инстанция следва да постанови определение, с което обжалваното определение на първоинстанционния съд да бъде отменено, вместо което да бъде постановено друго, с което постановлението за прекратяване на наказателно производство от 17.12.2021 година на Районна прокуратура – К., ТО - М. да бъде отменено и делото бъде върнато на прокурора за продължаване на процесуално-следствените действия по досъдебното производство – за провеждане на всестранно и пълно разследване, вкл. за отстраняване на съществуващите противоречия в доказателствените източници, чрез съпоставянето на обвиняемия и свидетелите Б.Р. и Ф. Р. в очни ставки, както и за извършване на оценка и анА.з на всички събрани по делото доказателства, едва след което биха могли да се правят фактически и правни изводи от прокурора за нА.чие или не на извършено престъпление, както и за авторството на същото.

Водим от изложеното, и на основание чл. 243 ал. 8, във вр. с ал.6 т.3 от НПК, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 19/15.06.2022 год., постановено по Ч.н.д. № 93/2022 година по описа на М . районен съд, с което е потвърдено Постановление на Районна прокуратура – К., ТО - М. от 17.12.2021 год. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д. при ОД на МВР - К., водено за престъпление по чл.343 ал.1 б.,б“, във вр. с чл.342 ал.1 от НК, **вместо което постановява:**

ОТМЕНЯ Постановление на Районна прокуратура – К., ТО - М. от 17.12.2021 год. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно

производство № 59/2020 год. по описа на РУ – Д. при ОД на МВР - К., водено за престъпление по чл.343 ал.1 б.,б“, във вр. с чл.342 ал.1 от НК.

ВРЪЩА делото на Районна прокуратура – К., ТО - М. за продължаване на процесуално-следствените действия по досъдебното производство, като бъдат съобразени изложените в настоящото определение съображения относно приложението на материалния и процесуалния закон.

Определението не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____